

РЕШЕНИЕ

№ 23509

гр. София, 08.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5643** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. /РИОСВ -С./, срещу Решение № 414/01.02.2025 г. по НАХД № 8495/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № С -14- 3088/29.04.2024г., издадено от Директора на РИОСВ – С., с което на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 217 048,13 лева на основание чл.20, ал. 5 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения/Наредбата/ за нарушение по чл. 69, ал. 1 от ЗООС вр. чл. 25 и Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации. В касационната жалба се сочат доводи за нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради което се иска отмяна на въззивното решение като неправилно и незаконосъобразно. Излага се несъгласие с изводите на районния съд, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи, че нарушението е ясно описано и безспорно доказано.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът–„ТоплофикацияСофия“ ЕАД, редовно призован, представлява се от юрк. И., който

оспорва касационната жалба. В депозирания до съда писмен отговор с вх. № 99052/20.03.2025, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба с доводи, че наказателното постановление е издадено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон – опорочена процедура по издаване на наказателното постановление поради липса на съставен акт за установяване на административно наказание, неизяснена фактическа обстановка, неясен начин за определяне размера на еднократната санкция, в който смисъл счита, че постановеното от СРС решение е правилно. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалвания съдебен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XXIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящата инстанция възприема изцяло установеното от районния съд от фактическа страна, като не счита за нужно да я преповтаря и препраща на основание чл. 221, ал. 2 изр. второ от АПК към нея.

Липса на съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) правилно СРС е приел, че не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като в случая е налице изключение от правилото на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, предвидено в специалния закон с нормата на чл. 69а, ал. 1, т. 3 от ЗООС.

Няма спор, че административнонаказателното преследване по реда на чл. 69 – чл. 69в от ЗООС бележи определена специфика, доколкото установяването на нарушението се извършва не с акт по смисъла на чл. 36, ал. 1 и чл. 42 от ЗАНН, а въз основа на документите, изчерпателно изброени в чл. 69 а ал. 1 ЗООС: 1. протокол за проверка от контролиращите длъжностни лица на МОСВ; 2. протоколи от лабораторни изпитвания/анализи за установяване на замърсяването или увреждането на околната среда, издадени от лабораториите в системата на МОСВ или от акредитирани лаборатории, включително акредитирани лаборатории за собствени периодични или непрекъснати измервания на лицата по чл. 69, ал. 1; 3. констативен протокол, съставен въз основа на протоколите по т. 1 и/или т. 2 от контролиращите длъжностни лица на МОСВ, и 4. предложение от контролиращите длъжностни лица на МОСВ за налагане на санкция, включващо вида, продължителността и причините за замърсяването или увреждането на околната среда, както и вида и размера на санкцията. Тази особеност обаче не освобождава както контролиращите служители в предложението, така и наказващият орган в наказателното постановление да опишат пълно и точно установеното нарушение, за което се налага санкцията.

Видно от констатациите на АНО са установени два вида превишение на стойностите. Първото касае средномесечните стойности, като са посочени допустимата средномесечна стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите, по какъв начин е определена тя, каква е

средномесечната стойност, установена за обекта за посочените месеци, което пък позволява да се установи и колко е превишението ѝ спрямо допустимата.

Не така ясно стоят обаче констатациите на АНО за втория вид допуснато превишение - това на среднодневните стойности, за които са посочени само допустимата стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите и по какъв начин е определена тя, но не са посочени установените среднодневни стойности за обекта за посочените дни, което би позволило да се установи - има ли превишение и какво е то, както и липсват констатации, на какво основание се приема за съставомерно нарушението. Правилно СРС е заключил, че по отношение на установените превишения на 353 бр. среднодневни стойности не е конкретизирано дневното превишаване на нормите за допустими емисии. Такава конкретизация за всеки ден липсва и в Констативния протокол № 7/29/03/2024 г., както и в предложението за налагане на еднократна санкция. Така, както ЗАНН не допуска АУАН и НП да препращат към доказателствената маса по отношение на фактите, така и в това производство в констативния протокол, следва ясно да са очертани съответстващите характеристики от обективна страна на извършеното.

Съгласно чл. 35 от Инструкция № 1 от 3.07.2003 г. за изискванията към процедурите за регистриране, обработка, съхранение, представяне и оценка на резултатите от собствените непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници „при извършване на СНИ съответните НДЕ на вредни вещества не са превишени в случаите, когато в рамките на разглежданата календарна година са изпълнени следните условия: 1. нито една средномесечна стойност (изчислена като средна стойност от всички стойности съгласно чл. 5, т. 6, регистрирани през съответния месец) не превишава съответната НДЕ; 2. 97 % от всички 48-часови средни стойности за серен диоксид и прах не превишават 110 % от НДЕ на тези замърсители; 3. 95 % от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди не превишават 110 % от НДЕ.“. В този смисъл, за да е налице превишение, обуславящо нарушение, в първия случай е достатъчно само за един от месеците на разглежданата календарна година да е установено, че средномесечната стойност превишава съответната НДЕ. В другия случай е необходимо да бъде установено, че повече от 5% от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди превишават 110% от НДЕ.

Липсата на конкретизация за отделните превишавания ограничава възможността провереното лице да разбере, какво е отправеното спрямо него административнонаказателно обвинение, а оттам и да организира адекватно защитата си. Нещо повече, по този начин съдът е лишен от възможността да направи проверка за обосноваемостта на вмененото нарушение, респ. за законосъобразността на наложената санкция.

На следващо място СРС правилно е заключил, че е налице противоречие между изложените факти и обстоятелства и приложената санкционна норма.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касационната инстанция не намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. Следва

да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече трайно формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юриконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, , XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 414/01.02.2025 г. по НАХД № 8495/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

ОСЪЖДА РИОСВ -С. да заплати на „Топлофикация София” ЕАД сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за касационното производство.

Решението е окончателно.